

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΟΥ Κ.Θ.Β.Ε. ΝΙΚΟ ΝΙΚΟΛΑΟΥ- Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

filmnoir.gr/2020/syntentyxi-me-ton-anapliroti-kallite/

January 17,
2020

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Καλησπέρα σας κ. Νικολάου. Εδώ και λίγο καιρό είστε ο νέος Αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Θερμά συγχαρητήρια καταρχάς από όλους μας στο φιλμ νουάρ και να ευχηθούμε και καλή σταδιοδρομία. Πώς προέκυψε όλο αυτό και ποιο είναι το όραμά σας για το μέλλον του ΚΘΒΕ που το αγαπούμε όλοι πάρα πολύ;

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Καλημέρα σας και ευχαριστώ πολύ για τη φιλοξενία. Θα ήθελα να ξεκινήσω από τη δική μου αγάπη για το θέατρο. Ήρθα εδώ το 2013 ως ηθοποιός, επί καλλιτεχνικής θητείας του Γιάννη Βούρου. Στην ουσία ο Γιάννης με ξεσήκωσε για να έρθω στο Κρατικό. Δεν είναι εύκολο το ξεσπίτωμα, το να πας σε μια άλλη πόλη και να ξεκινάς πάλι από την αρχή...

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Και τελικά, μείνατε.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Έμεινα. Ναι. Έμεινα. Αυτό σημαίνει πολλά πράγματα. Πρώτα από όλα αγάπησα το θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε., αγάπησα τους ανθρώπους του. Κι όταν λέμε «τους ανθρώπους του» δεν εννοούμε μόνο την καλλιτεχνική διεύθυνση ή τους σκηνοθέτες. Εννοούμε τους συναδέλφους. Σε όλα τα επίπεδα. Τους συναδέλφους στη σκηνή, τους ηθοποιούς, τους τεχνικούς... Τους ανθρώπους που καθημερινά μοχθούν για αυτό το θέατρο και βρίσκονται εδώ παρόντες συνέχεια. Όπως λέμε ότι χωρίς ηθοποιούς δεν μπορεί να γίνει μια παράσταση, έτσι χωρίς τους τεχνικούς μας, χωρίς τους διοικητικούς

μας, χωρίς τους ανθρώπους που έχουν αρμοδιότητες μέσα στον οργανισμό αυτόν, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το μεγαλύτερο θέατρο της Βορείου Ελλάδος –το brand name που λέμε- δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει. Αγάπησα, λοιπόν, όλους αυτούς τους ανθρώπους. Έτσι, το πρώτο μου βήμα όταν ανέβηκα επάνω στη Θεσσαλονίκη στο Κ.Θ.Β.Ε., έγινε δεύτερο και τρίτο και τέταρτο... Πλέον έκλεισα εδώ αισίως τα επτά χρόνια και μπήκα πια στον όγδοο χρόνο! Και ξημέρωσε μια μέρα όπου, ενώ ήμουν ηθοποιός στο καλλιτεχνικό δυναμικό του Κ.Θ.Β.Ε., μου ζητήθηκε να αναλάβω τη θέση του Αναπληρωτή Καλλιτεχνικού Διευθυντή του οργανισμού από τον νυν Καλλιτεχνικό Διευθυντή, τον κ. Κολοβό Νίκο. Μιλήσαμε, είδαμε ότι μπορούμε μαζί να προχωρήσουμε, να συνεργαστούμε και να ταιριάξουμε τα οράματά μας. Και με αυτό το σκεπτικό είπαμε το μεγάλο ΝΑΙ και ανέλαβα αυτήν τη θέση, κατόπιν, βέβαια, και της αποδοχής του ονόματός μου από την Υπουργό Πολιτισμού.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ: Αναφερθήκατε στο κοινό όραμά σας με τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Κ.Θ.Β.Ε., τον κ. Κολοβό, και στην πεποίθηση ότι μπορείτε να συμπορευτείτε. Μιλήστε μας λίγο για αυτό.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Είμαστε και οι δύο ηθοποιοί. Αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό. Ο ηθοποιός από τα πρώτα του μέχρι τα τελευταία του δεν παύει να είναι ηθοποιός. Όσο, μάλιστα, μεγαλώνει μέσα σε αυτή τη «δουλειά», τόσο γίνεται καλύτερος. Είναι σαν το κρασί. Όσο παλιώνει, τόσο γίνεται καλύτερο. Ως ηθοποιοί, λοιπόν, -ο Νίκος Κολοβός μέσα από μια μεγάλη και μακρά θητεία στο Κρατικό Θέατρο, εγώ μέσα από μια εξίσου μακρά θητεία στο Εθνικό, -γιατί γεννήθηκα και ανδρώθηκα ως ηθοποιός μέσα στο Εθνικό Θέατρο επί μια εικοσαετία...

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Να σημειώσουμε σε αυτό το σημείο ότι από πολύ νωρίς, σχεδόν από δεκαοκτώ χρονών, πρωτοετής φοιτητής στο Εθνικό Θέατρο, παίζατε στο Θέατρο. Και μάλιστα από πολύ νωρίς αναλάβατε και ερμηνεύσατε και πρωταγωνιστικούς ρόλους.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Σωστά. Τέλος πάντων... Ήταν άλλες εποχές... Εποχές οι οποίες αποζητούσαν τους νέους ανθρώπους... Να βγουν οι νέοι μπροστά και να τους στηρίξουν οι μεγαλύτεροι. Υπήρξε ένα ισχυρό δέσιμο μεταξύ δασκάλων-πρωταγωνιστών-καθηγητών και φοιτητών που επιλέγονταν από αυτούς, με τον τρόπο τους, ως οι διάδοχοί τους κατά κάποιον τρόπο...

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Εσείς έχετε συνεργαστεί με όλα τα Ιερά Τέρατα του Ελληνικού Θεάτρου. Πολλές φορές.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Με Μινωτή, Σολωμό, Μπάκα, Μουζενίδη... ως σκηνοθέτες... έχω παίξει με τους πάντες... Με τον Τζόγια, τη Χατζηαργύρη, με την Αρώνη... Τον Παντελή Ζερβό... Τους πρόλαβα όλους αυτούς κι έπαιξα μαζί τους.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Πιο μεγάλο σχολείο για εσάς ποιο ήταν; Η σχολή του Εθνικού ή οι συνεργασίες με τους ανθρώπους αυτούς;

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Η «συνέχεια». Δηλαδή. Καταρχάς η Σχολή, αλλά και το μετά. Όταν αυτούς τους ανθρώπους τους έχεις δασκάλους σου και τους συναντάς και μετά τους δασκάλους σου στη σκηνή... Να μην υπερβάλω και πω ως «συνάδελφος», αλλά ως νέος ηθοποιός... Είναι όλο μαζί. Είναι η συνέχεια. Και για αυτό είναι και πολύ σημαντική η ύπαρξη Δραματικών Σχολών στα δύο Κρατικά Θέατρα. Αυτό που έχει διακοπεί τα τελευταία χρόνια είναι ότι οι πρωταγωνιστές των Κρατικών Θεάτρων δεν είναι απαραίτητα και δάσκαλοι στις Σχολές τους, ούτως ώστε να υπάρχει μια συνέχεια του τρόπου που μιλάμε, του τρόπου που εκφραζόμαστε πάνω στη σκηνή... Της «υποκριτικής σχολής». Έχει χαθεί εδώ και μια εικοσιπενταετία όλο αυτό. Και είναι κακό. Γιατί αυτή είναι η αποστολή των Δραματικών Σχολών στα Κρατικά Θέατρα. Να υπάρχει η συνέχειά τους.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Εξαιρετικά ενδιαφέρον αυτό που λέτε. Επιστροφή στο όραμα για το Κ.Θ.Β.Ε., λοιπόν.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Επιστροφή στο όραμα. Εδώ, ξεκινώντας αυτήν τη νέα πορεία, αυτήν τη νέα «δοκιμασία», εμείς οι δύο ηθοποιοί, ο κ. Κολοβός κι εγώ, αποφασίσαμε να ξαναφέρουμε, όσο αυτό είναι δυνατόν, το θέατρο στις αρχές του. Να μυρίσει πάλι θέατρο με την έννοια που εμείς το πιστεύουμε. Δηλαδή... Εδώ και κάποια χρόνια έχει παραμεριστεί ο ρόλος του ηθοποιού και έχει υπερπροβληθεί ο ρόλος του σκηνοθέτη. Αυτό είναι ένα γενικότερο φαινόμενο. Λέμε «Πάμε να δούμε την παράσταση του Τάδε σκηνοθέτη». Δεν λέμε πάμε να δούμε τον Τάδε ηθοποιό... Τον Παπαμιχαήλ για παράδειγμα. Πολύ μεγάλος ηθοποιός. Κάποτε, όταν έπαιζε εδώ στο Κ.Θ.Β.Ε. γινόταν χαμός. Ήταν ένας μεγάλος πρωταγωνιστής... Ήταν η Δέσπω Διαμαντίδου... Ήταν... Ήταν... Τώρα πια όχι. Αυτό έχει κάνει ζημιά στο θέατρο. Μια βασική μας αρχή είναι, λοιπόν, η διαχείριση του καλλιτεχνικού μας δυναμικού και η προβολή του. Να μάθει ο κόσμος ποιους πρωταγωνιστές, δευτεραγωνιστές, τριταγωνιστές, τετραγωνιστές έχει το Κρατικό Θέατρο. Να επιζητά να πάει να τους δει σε μια παράσταση, επειδή του αρέσουν ως ηθοποιοί. Χωρίς, βεβαίως, αυτό να σημαίνει πως θα παραμεριστεί αυτό που λέμε «παράσταση» ή ο σκηνοθέτης ή ότι δεν θα επιλέξουμε πολύ καλούς

σκηνοθέτες... Πρέπει, όμως, και ο σκηνοθέτης να καταλάβει πώς η παράσταση έχει να κάνει με τον ζώντα οργανισμό που είναι ο καλλιτεχνικός οργανισμός, με τους ίδιους τους ηθοποιούς με τους οποίους πρέπει να δουλέψει, να συνεργαστεί και να δημιουργήσει πολύ ωραία πράγματα. Πρέπει, από τη στιγμή που είμαστε η Καλλιτεχνική Διεύθυνση, να αναλάβουμε την ευθύνη του καλλιτεχνικού δυναμικού. Να μην κρυφτούμε πίσω από τον οποιονδήποτε σκηνοθέτη, ότι δηλαδή «ο σκηνοθέτης διάλεξε... ο σκηνοθέτης αποφάσισε... ο σκηνοθέτης έκανε την παράσταση...» Όχι. Καλλιτεχνική Διεύθυνση αυτό σημαίνει. Δεν σημαίνει αποφασίζω μόνο κάποια έργα. Σημαίνει αποφασίζω να έχω το καλλιτεχνικό δυναμικό, το οποίο επιλέγω με δική μου ευθύνη, και το προτείνω στους σκηνοθέτες για να έρθουν να κάνουν τη δουλειά τους. Αυτό, λοιπόν, θα μας δώσει το δικαίωμα να έχουμε ηθοποιούς ουσίας. Και να τους γνωρίσουν όλοι. Όχι μόνο στην πόλη, μα στο πανελλήνιο. Γιατί έχουμε σκοπό να βγει το θέατρο προς τα έξω και να ξαναβρούμε και τρόπο της ανταλλαγής των παραστάσεων μεταξύ του Κ.Θ.Β.Ε. και του Εθνικού Θεάτρου. Να έρχονται, δηλαδή, παραστάσεις του Εθνικού εδώ στη Θεσσαλονίκη και να πηγαίνει κλιμάκιο του Κ.Θ.Β.Ε. στην Αθήνα, στις σκηνές του Εθνικού Θεάτρου. Εγώ αυτό το πρόλαβα με το Εθνικό, όταν ήμουν στο δυναμικό του. Ανεβαίναμε για παράδειγμα στη Θεσσαλονίκη και παίζαμε μια εβδομάδα... Αυτό σκεφτόμαστε να κάνουμε. Για να μπορέσει ο κόσμος και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη να γνωρίσει αντίστοιχα τους ηθοποιούς των δυο Θεάτρων. Αυτό πρέπει να διαχειριστούμε για μπορέσουμε (εμείς) να τους προβάσουμε. Δεν είναι δυνατόν να προβάλει ο οποιοσδήποτε θεατρικός επιχειρηματίας για παράδειγμα δύο ονόματα της τηλεόρασης, και οι δύο Κρατικοί Οργανισμοί να μη μπορούν να προβάλουν τους ηθοποιούς που έχουν. Είναι ένα τίποτα, ένα ίσωμα... «Κάποιοι ηθοποιοί». Αυτό δεν τιμά το Κρατικό Θέατρο. Δεν μας τιμά γενικότερα.

□

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Αυτός είναι ο πρώτος στόχος.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Σωστά Από εκεί και πέρα... Από τον Σεπτέμβριο ξεκινάμε τη Μικρή Ακαδημία Αρχαίου Δράματος. Πρόκειται για μια σειρά μαθημάτων εκπαίδευσης για ηθοποιούς –όχι, όμως, μόνο για τους ηθοποιούς του Κρατικού Θεάτρου, αλλά για όλους τους ηθοποιούς. Με αυτόν τον τρόπο φιλοδοξούμε να δημιουργηθεί ένας πυρήνας νέων ταλαντούχων ηθοποιών, απ' όπου ενδεχομένως να βγουν και πρωταγωνιστές για τις παραστάσεις Αρχαίου Δράματος. Άλλος στόχος. Θέλουμε να κάνουμε μεγάλες παραγωγές. Θέλουμε να κάνουμε πολύ μεγάλα έργα και να φέρουμε σκηνοθέτες οι οποίοι έχουν αφήσει καλό στίγμα στο Ελληνικό Θέατρο. Σε αυτή τη δουλειά, φυσικά, όλοι δικαιούμαστε και την επιτυχία και την αποτυχία. Αλλά μιλάμε για ανθρώπους που έχουν αφήσει το σημάδι τους μέσα στο θεατρικό γίγνεσθαι. Για παράδειγμα... Έχει ήδη ανακοινωθεί η παράσταση Βαβυλωνία για του χρόνου. Θα συμμετάσχει το Κ.Θ.Β.Ε. μαζί με το Εθνικό στα 200 χρόνια από την ίδρυση του Ελληνικού Κράτους με κάποιες παραστάσεις και σκεφτήκαμε ως πρώτη παράσταση τη Βαβυλωνία, όπου δεν μπορούν να συνεννοηθούν οι πολλές φάρες των Ελλήνων... Είναι σχετικό με την εποχή... Υπέροχο έργο... Αποφασίσαμε να το αναλάβει ένας συνάδελφος που και σκηνοθετεί και παίζει κι έχει αφήσει το στίγμα του στο Θέατρο, ο Τάκης

Χρυσικάκος. Ακόμα, υπάρχει μια πρόταση που περιμένουμε, από τον Γιώργο Κιμούλη, για να σκηνοθετήσει και να παίξει... Σπουδαίος ηθοποιός, καλός σκηνοθέτης... Λίγο να ξαναζωντανέψουμε το θέατρο, φέρνοντας το θέατρο στο θέατρο!

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Εσάς; Θα σας δούμε κάπου; Ή σας έχει απορροφήσει πλήρως ο νέος θεσμικός σας ρόλος;

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Για να παίξω... Είναι νωρίς ακόμα! Αλλά... Ποτέ ο ηθοποιός δεν αποβάλει την ιδιότητά του. Ποτέ.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Η Ασκητική όπου πρωταγωνιστούσατε στο Κ.Θ.Β.Ε. ήταν μια υπέροχη παράσταση.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Να ένα ακόμα ζήτημα. Τα Κρατικά Θέατρα είναι πολύ σημαντικό να κρατάνε κάποιες παραστάσεις, που έχουν μια επιτυχία, στο ιστορικό αρχείο τους. Και κατά διαστήματα να μπορούν να τις αναβιώνουν. Η παράσταση πρέπει να μένει. Όχι αναγκαστικά με τους ίδιους ηθοποιούς. Γιατί για παράδειγμα σε πέντε χρόνια να μην ξανανέβει η Ασκητική; Αυτό το έκανε πάντα παλιά το Εθνικό. Πάντα αναβίωνε παραστάσεις. Το Θέατρο Τέχνης, επίσης. Καταφέραμε έτσι να παρακολουθήσουμε παραστάσεις σε αναβίωση από το Θέατρο Τέχνης, τις οποίες δεν τις είχαμε προλάβει πιτσιρικάδες... Όρνιθες, Πέρσες... Οι καλές παραστάσεις δεν πρέπει να χάνονται. Είναι μέσα στους στόχους μας, δηλαδή, παραστάσεις οι οποίες γίνονται επιτυχία και αρέσουν να αναβιωθούν. Αυτό έχει και το παιδευτικό κομμάτι μέσα. Και την ιστορικότητα και τη διάρκεια του θεάτρου.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Ενδιαφέρον.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Εμείς εδώ έχουμε υποχρέωση να κάνουμε μεγάλες παραγωγές οι οποίες είναι πάρα πολύ δύσκολο να γίνουν στο ελεύθερο θέατρο. Εμείς χρηματοδοτούμαστε από το υστέρημα ΟΛΟΥ του Ελληνικού λαού για να κάνουμε παραγωγές. Είμαστε Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, αλλά απευθυνόμαστε σε ΟΛΗ την Ελλάδα. Μην το ξεχνάμε αυτό. Όλοι οι φορολογούμενοι συμμετέχουν ώστε να υπάρχει αυτό το θέατρο, το Κ.Θ.Β.Ε. Πρέπει να το αντιμετωπίσουμε έτσι! Τώρα... Άλλη πολύ σημαντική σκέψη μας –και πάνω σε αυτό έχουν γίνει κάποιες προσπάθειες- είναι να ανοιχτούμε με την ομογένεια στο εξωτερικό! Πρέπει να βγουν οι δουλειές του Κ.Θ.Β.Ε. έξω! Πρέπει το Κ.Θ.Β.Ε. να βγει έξω! Πρέπει! Στα μέτρα, βέβαια, τα οικονομικά που θα μπορέσουμε να το κάνουμε, αλλά πρέπει να φύγουν έξω κάποιες παραστάσεις. Μεγάλα σχήματα... Κυρίως οι καλοκαιρινές παραγωγές, αρχαίο δράμα και αρχαία κωμωδία... Η ελληνική ομογένεια, ο ελληνισμός του εξωτερικού πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει τέτοιες παραστάσεις. Αλλά και το Θέατρο πρέπει να προβληθεί προς τα έξω, στο μέτρο του εφικτού. Ξαφνικά, βρισκόμαστε σήμερα μέλος των Ευρωπαϊκών Θεάτρων και δεν έχουμε καμία παρουσία στο εξωτερικό. Είμαστε μόνο στον τίτλο μέλος. Και αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Όλα όσα σκεφτόμαστε είναι αλληλένδετα. Καλλιτεχνικό δυναμικό που αξιοποιείται και προωθείται, σκηνοθέτες που έχουν βάση και πορεία, τρόποι να βγει το Κ.Θ.Β.Ε. προς τα έξω. Προς τα έξω σημαίνει, επίσης, και προς όλη τη Μακεδονία-Θράκη. Είναι μέσα στις

συμβατικές υποχρεώσεις του Κρατικού να πηγαίνει μία, δύο, τρεις, ή δεν ξέρω πόσες αντέχουμε οικονομικά, παραστάσεις περιοδεία στις περιφέρειες όλες. Πρέπει να γίνεται αυτό. Όπως έγινε με το έργο πέρσι Δάφνες και Πικροδάφνες. Πέρσι κάναμε πρεμιέρα εν μέσω κινητοποιήσεων των ηθοποιών για τις συμβάσεις...

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Μια παρένθεση εδώ, μια και το αναφέρατε. Το θέμα αυτό. Έχει λυθεί;

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δεν έχει λυθεί ακόμα, αλλά θα λυθεί. Είμαστε πολύ κοντά για να το λύσουμε. Πέρσι, λοιπόν, κάναμε πρεμιέρα της παράστασης στην Ξάνθη. Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο θετικά δέχτηκαν οι άνθρωποι εκεί το γεγονός ότι το Κ.Θ.Β.Ε. έκανε πρεμιέρα έργου του στην Ξάνθη, την πόλη τους, αντί για τη Θεσσαλονίκη. Το θεώρησαν ιδιαίτερα τιμητικό αυτό για την πόλη τους. Το εισπράξαμε! Και αυτό πρέπει να γίνεται!

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Να κλείσουμε με μια ευχή;

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Μια ευχή... Το θέατρο θα πρέπει να ηρεμήσει και να δει το δημιουργικό του κομμάτι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Να μπορούν οι άνθρωποί του, όλο το δυναμικό του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, μεταξύ τους να γελάνε και να συνεργάζονται. Ας μην ξεχνάμε πως τόσο οι επιτυχίες όσο και οι αποτυχίες είναι μέσα στο πρόγραμμα. Αλλά. Όταν είσαι χαμογελαστός και στην επιτυχία και την αποτυχία, τότε το θέατρο έχει μέλλον.

ΔΕΛΙΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: Με το βλέμμα στο καλύτερο μέλλον που έρχεται, λοιπόν, θα σας αποχαιρετήσω προσωρινά και θα ευχηθώ για άλλη μια φορά καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο σας. Σας ευχαριστώ πολύ για την πολύ όμορφη συνέντευξη.

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ.

Δελίνα Βασιλειάδη